

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 3 Września v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 24 sierpnia.

CESARZ JEGOMOŚĆ raczył przybyć do miasta *Szliselburga*, d. 16 t. m.; o pół do wtórej z południa. Spotkany był przez mieszkańców, którzy NAYJAŚNIEYSZEMU PANU chleb i sól ofiarowali. Po zmianie koni oglądać raczył MONARCHA roboty nowe około szluzow na kanale ładozkim, a potem w dalszą puścił się podróż, w pożądanym stanie zdrowia, traktem do *Ladogi*.

Przez Naywyższy reskrypt z dnia 19 lipca, Jenerał major *Ugrjumow* iszy, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu *ś. Anny* pierwszej klasy.

Marszałek gubernii kostromskiej, rzeczywisty Kamerher *Tatyszczew*, miał szczęście otrzymać Naywyższy reskrypt JEGO CESARSKIEY MOŚCI, datowany w *Curckiem Siele* d. 14 czerwca, w brzmieniu następującem:

Z wiadomości, od Ministerium spraw wewnętrznych Mi przedstawionych, z zadowoleniem dowiedziałem się o gorliwości, z jaką sprawujecie obowiązki, z urzędem waszym złączone, i o tem uznaniu, z jaką uważa rozrządzenia wasze obywatelstwo gubernii kostromskiej. Przyjemnie Mi jest zatem śladzić wam Moję uprzejmość i ufność, że i na przyszłość starać się nie zaniedbacie być jej godnym. Zostaję ku wam przychylnym.

ALEXANDER.

Radca tajny, Hrabia *Nesselrode*, d. 23 t. m. wyjechał z *S. Petersburga* do *Odessy*, zkąd będzie towarzyszył JEGO CESARSKIEY MOŚCI w podróży NAYJAŚNIEYSZEGO PANA w prowincjach południowych.

Rzeczywisty radca stanu, *Titow*, należący do departamentu handlu zewnętrznego, został mianowany wice-dyrektorem tegoż departamentu.

Przez Naywyższy Ukaz JEGO CESARSKIEY MOŚCI do Rządzącego Senatu, pod dniem 25 lipca, rozkazano ustanowić w *Nilawie* zastawę tamozenną, dla oglądania przychodzących do *Nilawy* okrętów rossyjskich, którym tam z portow rossyjskich zawiązać dozwolono. Razem też potwierdzony został etat tej zastawy, podług którego, i nadzorca zastawy pobiera na rok 800 r., pisarz na rok 400 r., na rozchody kancelaryjskie i inne 200 r., zupełny etat roczny 1400 rubli.

Przez naywyższy Ukaz JEGO CESARSKIEY MOŚCI do Nayświętszego Rządzącego Synodu pod dniem 5 czerwca, z podanych od Synodu kandydatów mianowani są Biskupami: permskim, archimandryta klasztoru dońskiego stawropigialnego, członek synodalnego kantoru moskiewskiego *Dionizy*; orenburskim, były archimandryta klasztoru antoniewskiego 2giej klasy i w tymże stopniu przeniesiony do klasztoru 3ciej klasy mceńskiego w dycecyi orłowskiej i tamecznego seminarjum rektor *Ambroży*; z rozkazem wypłacenia im pieniędzy *prohonnnych* na podróż do dycecyi, na początkowe opatrzenie się domowe, każdemu po 1000 rubli, z sum assygnowanych na departament duchowny.

Kurs sankt-petersburski d. 21 sierpnia: dukat hollen: nowy 11 r. 60 kop. Zmiana złota 2 r. 89 kop. Zmiana srebra 2 rub. 71 kop., 2 rub. 70½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygnacyami po 101½, 102 procentow.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Ostatnia data gazet warszawskich jest dnia 8 września:

Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki Xiążę *Mikołaj*, przybył dnia 2 b. m. do tej stolicy.

Jego Cesarzowiczowska Mość Wielki Xiążę *Michał*, przybył dnia 3 b. m. do tejże stolicy.

J.W. Nowosilcow, Senator Państwa Rossyjskiego, powrócił tu dnia 5 b. m. z Litwy.

Powróciła tu także po 6ciomiesięczney niebytności *JO. Xiężna* Namiestnikowa.

AUSTRYA:

Wiedeń dnia 26 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Odebraliśmy tu przez nadzwyczajną okazję wiadomość, że Ojciec ś., którego stan zdrowia, przez coraz bardziej wzrastające osłabienie, od dnia 15 b. m. mocno się pogorszył, przyjąwszy na dniu 18 wszystkie ostatnie sakramenta, rozstał się z tym światem, dnia 20 o godzinie kwadrans na 7 rano. Jak wielką i powszechną była radość przy zabyśnieniu nadziei, że pomimo ostatniego nieszczęśliwego wypadku, ten dostojny Naczelnik Kościoła dłużej jeszcze zachowany dla nas będzie, tak głębokie i bolesne wrażenie sprawić musiała niewątpliwa wiadomość o jego śmierci. Prawdziwie chrześcijańska pobożność, łagodność apostolska i bohaterka stałość, tego naczelnika kościoła, którego losy, wraz z wypadkami zaszlemi za rządów jego poprzednika *Piusa VI*, stanowią jedną z naypamiętniejszych epok w dziejach kościoła i świata, sprawiły, że ci nawet, którzy nie uznawali w nim naczelnicy Głowy kościoła, nie mogli mu odmówić słusznego szacunku; a jak życie *Piusa VII* było dla wszystkich przedmiotem uwielbienia, tak wiadomość o zgonie jego, mówimy to z przekonaniem, przyjętą zostanie wszędzie z naygłębszą boleścią.

PRUSSY.

Berlin dnia 30 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Jedna z gazet tutejszych umieściła następujący artykuł z *Austrii* pod d. 21 b. m.: „Gdy listy z *Medyolanu* donoszą, o uczynionych tam przysposobieniach na przyjęcie N. Cesarza Jmci *Franciszka*, tymczasem rozchodzi się w *Wiedniu* pogłoska, iż Monarcha ten zaniechał podróży do *Włoch*. Mówią zaś, iż uda się do *Krakowa* i *Warszawy*. Spóźniona atoli pora roku czyni wątpliwość w tej mierze. Wielu mniema, iż wspomniany Monarcha uda się do *Włoch*, a w tym razie Xiążę *Metternich* pojedzie zapewne do *Warszawy*, dla powitania N. Cesarza Jmci Rossyjskiego, podczas bytności Jego w *Warszawie*, w bliskości krajów austriackich, imieniem N. Cesarza Jmci Austriackiego. Arcy-Xiążę *Rajnery* ma znowu zarządzać interesami krajowemi, wczasie podróży N. Cesarza Jmci Austriackiego, a potem uda się do *Czech* w dostojności Vice Króla.

FRANCYA.

Paryż, dnia 22 sierpnia

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Xiążęta *Kumberland* i *Solms* byli wczora na obiedzie u Xięcia *Talleyranda*, a potem wyjechali do Niemiec.

Xiąże *Rovigo* miał d. 17 b. m. wysłuchanie u *Monsieur*.

Korrespondencya dyplomatyczna przez *Calais*, jest znówu bardzo częsta.

W nocy z d. 27 na 28 lipca, niechętni ludzie popsuli telegraf w *Gourbera*, w departamencie *Landes*.

W kościele katedralnym w *Cambrai*, we Flandryi francuskiej, wystawiono pomnik sławnemu *Fenelonowi*.

Pan *Garnerin* miał nie dawno nieszczęśliwy przypadek, gdy się sposobił do żeglugi powietrzney na polach elizejskich. Gdy ciągnął zasłonę teatru swego w ogrodzie *Beaujon*, wysliznęła się mu lina z rąk, i zasłona upadła ze znaczney wysokości tak mocno na głowę jego, iż zemlała i upadł. W nocy puszczono mu krew 4ry razy, lecz umarł, w 53cim roku życia swego. On pierwszy, wzbawiając się balonem do znaczney wysokości, doświadczając spuszczania się na ziemię za pomocą spadochronu.

Dnia 23. Wczorajsza gazeta *Etoile* donosi z *Kadyxu* pod d. 10 b. m., iż druga wycieczka konstytucjonistów, przedsięwzięta wodą, była równie niepomysłną, jak pierwsza; eskadra francuska zabrała kilka statków, na których byli rozmaici oficerowie; znani z rewolucyjnych swoich zasad.

Dziennik Rozpraw z dnia 23go sierpnia umieścił artykuł, wytykający niedorzeczność i fałsz różnych wiadomości, przez niektóre gazety rozsiewanych, o rzeczach w Hiszpanii. Kończy się ten artykuł w sposób następujący: „Nareszcie, żadna kapitulacya polityczna nie była, ani będzie proponowaną stanom. Lecz w każdym czasie i w każdym kraju zezwalano na kapitulacye osobiste, celem ukończenia rewolucyi. Król powiedział w mowie zagajającej ostatnie posiedzenia izb: *Niech tylko Ferdynand VII będzie wolny, aby mógł swoim ludom nadać instytucye, które tylko od niego mieć mogą, i które, zapewniając ich pomyślność, zaspokoją słusne obawy Francyi, a natychmiast kroki nieprzyjacielskie ustąpią; przyrzekam to uroczystie w obliczu Wpawów*. Ani *Xiąże Angoulême*, ani rząd królewski, nie zapomnieli wyrazów Monarchy. Nigdy nie będą wchodzić w układy z rewolucjonistami; nigdy nie będą postępować względem stanów, jak względem zgromadzenia politycznego. Pragną zaiste, aby Hiszpania była wolną, aby używała pomyślności pod zasłoną instytucyi, równie dalekich od despotyzmu jak bezrządu; lecz nie zamyslają narzucać jej prawa. Sam Król *Ferdynand*, ze swojemi radami, ma władzę stanowienia tego, co osadzi za potrzebne do szczęścia swojego ludu. Jeśli sobie przypomnimy pisma urzędowe, ogłoszone w *Londynie*, zdaje się nam, że rząd francuski sądził, iż naywłaściwszym sposobem ukończenia zamieszek w Hiszpanii, było może nadanie amnestyi i przywrócenie dawney konstytucyi państwa, to jest: zwolanie dawniejszych stanów. Ta myśl wydaje się nam równie wspaniałą, jak rozsądną. Zresztą czekamy na wypadki w *Kadyxie*. Jeszcze kilka dni cierpliwości, a będziemy wiedzieli, jaki jest stan rzeczy.”

Dnia 24. Od powrotu syna s. *Ludwika* (pisze *Monitor*) rocznica imienin dostojnego Monarchy, rządzącego Francją, oznaczala się co rok licznemi czynami łaskawości. Od r. 1814; szczególniej słuszenie powiedzieć można, iż nadzieja zstąpiła do więzień, i że żal spodziewać się może znaleźć za sobą obrońcę, u podnożka tronu, w osobie wiernych ministrów. Wszystkie klasy mieszkańców będą w tym roku uczestnikami szczęścia d. 25 sierpnia. Wielki kanclerz prosił Króla o łaskę dla wielu uwiezionych. Dziś sąd królewski zatwierdził wyroki ulaskawienia dla 13 osób skazanych na hanbiące kary. Złagodzono karę ósmiu innym osobom.

Dnia 25. Uczniowie szkoły wojskowej w *St. Cyr*, którzy dziś odprawiają popis przed Królem Jmcią, przechodzili wczora przez *St. Cloud*, a *Xiąże Bordeaux* dał dla nich ucztę.

Bajonna dnia 14 sierpnia.

(z *teyże gazety*.)

Marszałek *Lauriston* przeniósł główną swoją kwaterę do *Vittoryi*.

Osada w *Pampelunie* pracuje gorliwie około zewnętrznych szanów.

Konstytucjonisci przywiedli do obronnego stanu *Alicante*, gdzie jenerał *Torrijos* dowodzi, a wojsko nieobjęte w kapitulacyi *Ballasterosa*, przyłączyło się do korpusu jenerałów *Riego* i *Zayas*.

Codzień przechodzą tedy oddziały żołnierzy do wojska w Hiszpanii. Weterani 52go pólku, składają osadę w tuleyszem mieście.

Perpignan dnia 11 sierpnia.

(z *teyże gazety*.)

Wczora nadeszły tu 4ry kompanie ciężkiej artylleryi, udając się do Hiszpanii, a wkrótce spodziewamy się parku odwodowego, który jest w *Narbonne*. Dziś przybyło tu 168 żołnierzy hiszpańskich, których Baron *Erolas* d. 25 zabrał w niewolę pod *Calaf*. Twierdzą, iż tego dnia wynosząc tylko 200 ludzi, waleczyli ze 4000 rojalistów, pod dowództwem wspomnionego Barona.

Osada urgelska uczyniła d. 9 b. m. wycieczkę. Bitwa była żwawa. Codzień prawie zachodzą utarczki, w których obie strony mają pospolicie kilku zabitych i ranionych. Zaczęło się znówu strzelanie z dział twierdzowych, i uszkodziło kilka domów w mieście.

Dywizya jenerała *Curial* trzyma ciągle *Barcellona* w zamknięciu.

HISZPANJA.

Madryt dnia 17 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Jenerał porucznik *Bordesoult* okazał grzeczność admirałowi *Valdes*. Wspomniony jenerał posyła codzień Królowi *Ferdynandowi* okręt ze świeżą wodą, owocami i t. d. Niedawno przyłączył do tego kilka naczyń z lodem, co hiszpanów bardzo ucieszyło i zadziwiło, a admirał *Valdes*, który sam ten okręt przezieżał, pragnął także lodu. Dowiedziawszy się o tém jenerał *Bordesoult*, posłał wkrótce admirałowi naczynie z lodem, a ten mu grzecznym listem podziękował.

Taż gazeta donosi od granic hiszpańskich d. 20 sierpnia: Marszałek *Moncey*, powrócił z *Vich* do *Manresa*. Nieprzyjaciel pobity w różnych bitwach stoi o 2 mile od *Manresa*.

Rotten przemówił się mocno z *Miną*, który chce pozostać w *Barcellona* i niewychodzi już w pole, a któremu nadzwyczajny goniec miał przywieźć rozkaz od rejencyi kadyxskiej, aby wstrzymał kroki nieprzyjacielskie.

Pan *Valdes*, naybogatszy członek stanów, uzbroidł swym kosztem 3 fregaty w porcie kadyxskim, a dwa wielkie statki przewozowe w broń opatrzył. Mała ta eskadra wspólnie z czołnami kanonierskimi ma ułatwić dowóz żywności od strony morza.

Rozkazy wydane przez władze francuskie względem uwolnienia uwiezionych konstytucjonistów, nie zostały wypełnione, ani w *Nawarrze*, ani w prowincyi *Galicyi*, przeciwnie zaś uwiezienia trwają ciągle w porcie *Passages*: kilka kobiet uwieziono.

NIDERLANDY.

Bruxella dnia 25 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Xiąże *Wellington* przybył d. 22 b. m. z *Parryża* do *Mons*, a z tamąd wyjechał do *Ath* i *Tournay*, dla obejrzenia tamiecznych szanów. Onegdaj obejrzał nową cytadelę wystawioną przy *Gandawie*, a dziś przybył tu i oglądał szanę *Termonde*.

Dawniej prowadzono przez *Luxemburg* wiele bydlę zagranicznego do Francyi, a teraz handel ten zupełnie prawie ustał. Słychać, iż na odprawioném niedawno zgromadzeniu towarzystwa rolniczego w *Bruxelli*, uchwalono podać rządowi prośbę, aby zakazał wprowadzania do *Belgium* płodów francuskich, a szczególniej wina, oliwy i t. d.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 28 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

W miesiącu czerwcu zaszyły trzy bardzo krwawe bitwy między grekami a Turkami. Zwycięz-

two zawsze służyło grekom. Ostatnia zaś bitwa przyniosła im największą korzyść; zginął w niej generał albański *Suldijo Cordea*, jeden z najwaleczniejszych i najsławniejszych generałów tureckich. W roku zeszłym, po porażce *Churszyda* baszy, przez dobre jego obręty utrzymali się turcy przy równinach *Tessalii*. Po tém ostatniem zwycięztwie grecy rozpostarli się powoli aż do wąwozów *Zygos*, z kąd przez zajęta górę *Casia*, mają związek z *Olimpem* i *Polos*, dokąd się po grzanie rozszerzyło. Turcy są ze wszystkich stron zamknięci na równinach *Laryssy*. Wkrótce spodziewać się można ważnych wypadków w tej części Grecyi.

Zaciąg do wojska tureckiego w *Albanii* nie idzie pomyślnie. Albańczykowie nie chcą być posłusznymi wezwaniu W. Sultana. Tym czasem baszowie *Jussuf* i *Omer Vrione*, którzy tam dowdzą, pojednali się z sobą. Dywan, który baszy *Omer Vrione* zagroził niełaską swoją, przywrócił go do baszowstwa *Janiny*. Nadzwyczajna ta łagodność ztąd pochodzi, iż basza *Omer* ma wielkie znaczenie w *Albanii*, i zagroził, że ze wszystkimi stronnikami swymi przeydzie do greków. Oba ci baszowie uzbrają się przeciw *Akarnanii*. Nie mają jednak liczego wojska, i wątpią, aby czego dokazali.

ANGLIA.

Londyn dnia 25 sierpnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Hrabia *Donzelot*, gubernator francuzki na wyspie *Martynice* i admirał *Bergeret*, dowodzący flotą francuzką w *Antyllach*, oświadczyli gubernatorowi hiszpańskiemu *Vives* na wyspie *Kuba*, iż chcą uważać wojnę w Europie, za nieprzerwającą stosunków pokoju między osadami francuzkimi i hiszpańskimi. Gubernator hiszpański dał odmawiającą odpowiedź, a zapytany, co czynić myśli, gdy konstytucja zostanie obaloną w Hiszpanii, oświadczył, iż chce być wiernym swojej przysiędze; nie zaś nie odpowiedział na wezwanie deputowanego, który do niego przybył z innej strony, aby wyspę przyłączył do kraju meksykańskiego.

Listy z wyspy ś. *Tomasza* pod d. 10 lipca donoszą, iż mieszkańcy wyspy *Porto-Rico* postanowili ogłosić się niepodległymi, jeśliby francuzom udał się zamysł w Hiszpanii. Słychać, iż mieszkańcy wyspy *Kuby* podobnie myślą.

Okręt, który niedawno zawinął z wyspy ś. *Heleny* do *Newport* w Ameryce, przywiózł wiadomość, iż d. 1 maja sprowadzono do wspomnianej wyspy pomnik, mający być postawiony na grobie *Napoleona*.

Srednia cena owsa przez 6 tygodni, które się d. 16 b. m. skończyły, była taką, iż jeszcze nie można się spodziewać, aby owies zagraniczny, złożony na składach w tutejszej stolicy, wolno było sprzedać na targu. Co się zaś tyczy pszenicy zagranicznej, podobnie będącej na składach, słychać, iż wolno będzie ją sprowadzać na sprzedaż za opłatą cła 17 szylingów (34 zł. pol.) od kwartalu (półtrzecia korca miary polskiej.)

NIEMCY.

Odbrzegow Menu dnia 25 sierpnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Rozchodzi się w *Frankforcie* pogłoska o nowym kongressie, który się tam ma odprawić w styczniu roku przyszłego, a do którego Xiążęta drugiego i trzeciego rzędu mają także należeć.

Hrabia *Colloredo*, szambelan N. Cesarza Jmci austriackiego, przejeżdżał d. 17 b. m. przez *Sztrazburg*, wyprawiony gońcem z *Paryża* do *Wiednia*.

Wielki Xiążę Sasko-Weymarski wydał urządzenie, względem ratowania ludzi, zostających w niebezpieczeństwie życia. Ktoby się w miarę możliwości nie przyłożył do ratowania nieszczęśliwego lub chcącego sobie śmierć zadać, będzie ukarany więzieniem, od trzech dni do czterech tygodni, a ta kara dla wstydu jego, a przestrogi dla innych, ma być publicznie ogłoszoną. Każdy, kto oderwie powieszzonego człowieka lub utonionego z wo-

dy wyciągnie, otrzyma publiczną pochwałę, a jeśli przez to ocali życie nieszczęśliwego, dostanie szczególny znak honorowy lub nagrodę pieniężną od 3 do 10 talarów.

Z rozkazu W. Xięcia Sasko-Weymarskiego, ogłoszono uchwały seymowe od d. 9 marca do 24 maja r. b. Jedną z nich obejmującą urządzenie żydów stanowi: Wszyscy żydzi krajowi, mają jednakowe prawa i obowiązki, jak inni poddani. We względzie podatków, sądownictwa, i policyi, podlegają władzom konstytucyjnym, nawet, co się tyczy małżeństwa. Do urzędu rabina należy także dozór nad szkołami żydowskimi i zakładami dobroczynności. Nabożeństwo żydowskie i nauki w szkołach będą w języku niemieckim. Dzieciom żydowskim wolno uczęszczać do gimnazjum i uniwersytetu krajowego, i mają prawo do stypendiów i t. d. Wszyscy żydzi powinni sobie obrać nazwiska rodzinne. Z kilku synów ojca żyda, trudniących się handlem, jeden tylko może się ożenić. Ci zaś, którzy innym zarobkiem mogą żywić rodzinę, nie podlegają temu ściśnieniu. Małżeństwo między chrześcianinem a żydówką, oraz między żydem a chrześcianką, dozwolone jest pod warunkiem, aby spłodzone dzieci wychowane były w religii chrześciańskiej i t. d.

Syn *Ludwika Bonapartego* sprowadzi siostrę swoją do *Monachium*, gdzie się Xiężna *St. Leu* (*Hortensya Beauharnois*) znajduje. Stosownie do układu familiynego, Panienska ta ma bawić naprzemian jeden rok w *Monachium*, a drugi w *Rzymie*. Syn *Ludwika Bonapartego*, w towarzystwie byłego półkownika *Armandi*, guwernera swego, uda się do *Filadelfii*, gdzie ma zaślubić drugą córkę *Józefa Bonapartego*.

Ta gazeta donosi pod d. 27 sierpnia: Słychać, iż Landgraf Heski *Fryderyk*, chce resztę życia przepędzić w *Frankforcie*, i układa się już o kupno jednego z najpiękniejszych tamiecznych domów.

Dnia 20 b. m. odprawiła się w *Darmsztad* pierwsza publiczna sessya obu izb seymowych W. Xięstwa *Darmsztadzkiego*. Minister skarbu zdał obszerną sprawę o czynnościach rządowych. Rozbierał wszystkie części dochodów i wydatków krajowych, wskazując przyczyny pozostałej lub brakującej ilości pieniędzy wyznaczonego funduszu na każdy przedmiot.

Gazeta moguncka wystawia obraz dzisiejszego stanu Hiszpanii, i między innemi wyraża: „Z radośnemi okrzykami przyjęto francuzów w *Madrycie*; z nieładem i strachem musieli konstytucyoniści opuścić *Seville*. Obrone *Galicyi*, najważniejszego miejsca w północnej Hiszpanii, powierzono jenerałowi *Morillo*. *Quiroga*, bez talentów wojskowych i dostatecznej siły, nie mógł sobie poradzić w tem zamieszaniu. Z powodu zaniedbanych przysposobień do obrony, *Ferrol* i wzgórze *Korunny* dostały się w moc francuzów. *Wilson*, któremu rojalisci portugalscy w tyle zagrażali, musiał uciekać. Niektóre oddziały milicyi wojska konstytucyynego, okazały odwagę w *Korunnie*; lecz mieszkańcy nie chcą konstytucyi, i nienawidzą liberalistów. *Kadyx* i wyspa *Leon* upadną jak *Numancya*. *Empecynado* wysyłać jeszcze może nieco zapaleńców konstytucyynych. Mina sam jeden trzymać się będzie jak skała podczas burzy; a potem konstytucyoniści hiszpańscy upadną dla przestrogi wszystkim, którzyby chcieli teorycznemi konstytucyami utwierdzać szczęście i niepodległość narodów.“ Ten, który powyższy artykuł przesłał, zapewne z *Londynu*, do redakcyi gazety mogunckiej, dodaje: „Bądź WPan ostrożny względem wiadomości, umieszczanych w dziennikach angielskich i innych, które ogłaszają rapporta pomyślnie dla hiszpanów. Nie wiem dla czego ministeryalne nawet gazety angielskie udzielają często bezzasadne doniesienia. Wszakże stan Hiszpanii jest zupełnie taki, jak powyższy artykuł opisuje.

Gazeta *Kuryer warszawski* donosi z Niemiec co następuje:

Gazety austriackie są napełnione opisem podróży Cesarzewicza, następcy tronu, po różnych miastach i prowincyach, wszędzie go przyymują

wroczyście, i wszędzie zwiedza wszelkie osobliwości. W Tyrolu piękna wieś Toblech, została prawie całkiem zasypaną. Dnia 14 sierpnia powstała straszliwa burza z ustawicznymi grzmotami, grad upadł, i leżał na półtorej stopy wysoko na ziemi. Wiatr porwał domy i mosty, niektóre wzgórza zostały rozerwane; źródła wezbrały gwałtownie i zalały łąki; tameczni mieszkańcy utracili całe majątki: gdyż pastwiska są zupełnie zniszczone. Ta okropna burza trwała przez dni 2, po której wielu właścicieli nie mogło znaleźć swych mieszkań.

W Koblenz d. 20 z. m. także powstała okropna burza, deszcz spadł tak gwałtownie, że w okamgnieniu wszystkie ulice napłynęły się wodą. Taką niesłychaną ulewę trwała przez pół godziny; z drugiej strony Renu w tymże czasie padał nie grad, ale ogromne sztuki lodu, nie pozostało żadne drzewo bez uszkodzenia, a ogrodnicy stracili wszystko. Wieś Roterhan zupełnie jest zniszczoną, wszystkie domy wywrócone; przy czem wielu ludzi utraciło życie lub zostało pokaleczonymi, pola całej okolicy są spustoszone.

Ze Włoch donoszą, że Król sardyński wszystkie szkoły oddał jezuitom. Przez Rzym często przechodzą oddziały wojsk austriackich. Niedawno przechodziło 13,000 tysięcy piechoty, lecz nie jest wiadomem przeznaczenie tegoż wojska.

AFRYKA

Algier dnia 22 czerwca.

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Rząd tutejszy powrócił do swojego dawniejszego postępowania. Okręt sardyński zamówiony przez nasz rząd, z powodu wiatrów przeciwnych, musiał w Nizza i Marsylli wydać 10 tysięcy franków, a przybywszy do tutejszego portu nie chciał złożyć ładunku, dopoki dowiedziony kwitami wydanej ilości nie odbierze. Odbierający ładunek podali skargę do Deja, który kazał wydać go natychmiast, z dodatkiem, iż w Algierze nie ma zwyczaju opłacania nadzwyczajnych kosztów. Wszyscy europejscy agenci protestowali się przeciwko temu nieprawemu postępowaniu, lecz Dey nie zmienił swojego zdania, a kapitan okrętu musiał złożyć ładunek bez wynagrodzenia poniesionej straty.

Zajścia nieprzyjacielskie pomiędzy Hiszpanią a rządem Algierskim nie miały dotąd żadnych skutków. Flota Deja znajduje się ciągle na morzu wschodniem. Powietrze, nie grassuje od niejaku czasu w naszym mieście.

WIELKIE XIĘZTWO POZNANSKIE.

Poznań dnia 30 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Z różnych miast, nad Wartą położonych, dochodzi nas pewna wiadomość, iż mimo obfitych w całym państwie pruskim urodzajów, hurtownicy berlińscy każą zakupować zboże. I tak w Międzybóżu, kupiec żyd, który właściwie nie trudni się handlem zboża, odebrał zlecenie kupienia 2000 wiertel żyta w cenie wyższej, aniżeli w tamtej okolicy dotąd była.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Na publicznem popisie uczniów instytutu głucho-niemych, w Warszawie tyle znajdowało się gości, iż sala objąć ich nie mogła. Należykomitsze osoby zaszczyliły ten popis swą obecnością przez dni obadwa, a pleć piękna w większej połowie napępiała salę, co dowodzi, że ci uczniowie pozbawieni mowy i słuchu zajmują publiczność, ile korzystają z rozmaitych nauk. Do tegoż instytutu przyłączono niedawno uczniów pozbawionych wzroku, nad którymi z równą troskliwością objął opiekę czci godny Rektor JX. Falkowski. Ci ociemniałi uczą się czytać na rękach, wypukłemi literami drukowanych, uczą się także rachunków i t. p., do

muzyki okazują wiele zdolności. Dziś 5 sierpnia w kościele PP. Wizytek odbyło się nabożeństwo na podziękowanie Bogu, za dary udzielone tym nie-szośliwym, a jutro tamże będzie nabożeństwo za dobrodziejów instytutu. W przyszłą środę na teatrze narodowym dane będzie widowisko na dochód tegoż instytutu.

Dnia 4 b. m. pomiędzy Szczuczynem a Sławiskami, na rozległości półczwartey mili spadł wśród wielkiej burzy i nawałnicy, grad wielkości orzecha łaskowego, na kilka stop wysokości, tak że powozy w drodze wstrzymywać się musiały. Niezebrane zboża po polu zupełnie potłuczone, bydło pokaleczone, drób pozabijany, szkody są nader wielkie, a zimno potem takie nastąpiło, jakby wśród zimy.

Opół mili od Warszawy w polu wzięto gniazdo jay kuropatwy, i przyniesiono je do dworu; gospodarz posadził na nich kurę, która wychodziła kilka małych piskląt: po jakimś czasie przybyła do tegoż dworu kuropatwa, prawdziwa matka tych przysposobionych wychowanców, oddaliła wszelką trwogę właściwą dzielnemu ptastwu, nie lękała się ludzi, poznała swoje dzieci i obok kury towarzyszyła im nieodstępnie. Gospodarz zniewolony tą miłością macierzyńską matkę, z dziećmi udarował wolnością, odesławszy je w miejsce, w którym się pierwsi znajdowały.

Wyrobnik zamieszkały w Lionie, połowę swych małych dochodów łożył na szkoły, dla swego jedynego syna; umarła mu żona, wkrótce postradał zdrowie, które było całym jego sposobem do życia, a nie mogąc pracować, ani służyć, udał się jako żebrak w dalekie strony, zostawiwszy syna, którego dla dobrych postępów i pilności przyrzeczono utrzymywać w szkołach, aż do ich ukończenia. Wyrobnik przez lat 10 zwiedzał różne kraje, ledwo tyle mogąc uzbierać, iż przedłużał nędzne życie. W końcu roku ze złego udał się do Sabaudyi, uczuł wzmagającą się chorobę, sądził, że się zbliża ostatni dzień jego życia, a poleciwszy się Bogu usnął pod murem, będąc pewnym, iż w tem miejscu pozostanie na zawsze. Przebudza się i widzi przed sobą lektykę, 4 lokajów w liberyi galonowanej: zapraszają starca, niosą go do pięknego domu; wanna i lekarz już oczekiwali. Na wszystkie zapytania zdumionego starca, wszyscy milczą, lecz ciągle okazują największe uszanowanie; po kąpieli i użyciu lekarstwa, ciż lokaje ubierają go w cienką białą i porządną odzież, przynoszą stół okryty kosztownym srebrem, wchodzi śliczna właścicielka domu mając na ręku pełnego wdzięku półrocznego chłopczykę; starzec mniema, że widzi aniołów i że dusza jego rozstawszy się z ciałem już znajduje się w miejscu przeznaczonym dla cnótliwych! Otwierają się na koniec podwoje, wchodzi właściciel a mąż owej pięknej pani; porywa ślicznego chłopczykę, podaje go starcowi, a zalany łzami czułości woła, ojcze błogosław twemu wnukowi! Był to syn owego wyrobnika, korzystał z nauk, na które cały zarobek łożył biedny ojciec, dostał się do kantoru bogatego bankiera, a pilnością i rozsądkiem przyłożył się do ocalenia jego już upadających interesów handlowych. Bankier przez wdzięczność oddał mu jedną ze swych córek, która go przeniosła nad wielu innych żądających jej ręki; nowa para nabyła majątność w Sabaudyi, do której ojciec przybył, i był poznany od przechodzącego syna, który przyswem szczęściu tego tylko żałował, iż nie mógł odbierać błogosławieństwa oycy, będąc przekonany, iż tenże żyć przestał.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 28 sierpnia rubel srebrny 3 rub. 78 kop., czerwony złoty now. wy r. 11 kop. 70, stary r. 11 kop. 52, imperyal r. 36 kop. 70.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 106.

Wilno dnia 3 września v. s. 1823 Roku.

О В Ъ Я В Л Е Н І Е.

Въ сльдшвіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 2-ю Армією Генерала опшъ Кавалеріи и Кавалера Графа Вингенштейна, объявляешся опшъ Инпенданства сей Арміи.

1-е, Въ казенныхъ Палатахъ: Кіевской, Подольской, Екашеринославской, Херсонской и въ Бессерабскомъ областномъ Правительствѣ, имѣють производиться торги на поставку для войскъ 2-й Арміи, а именно:

Въ Губерніяхъ:

	Муки	Крупы
Подольской - -	94,000 Четв.	8,812 Четв.
Кіевской - -	44,000 - -	4,125 - -
Екашеринославской -	18,000 - -	1,687 - -
Херсонской - -	41,000 - -	3,843 - -
Бессарабской обла-		
сти - - -	92,000 - -	8,625 - -

На сій поставку назначаюшся сроки для торговъ 1-й 15-го, 2-й 17-го, 3-й 19-го, и для перешоржекъ 22-го, 23-го и 24-го числа, Октября сего 1823 года.

На вышеозначенные сроки къ торгамъ, которые имѣють производиться какъ на всѣ вообще магазейны, такъ и по часнямъ, вызываюшся желающіе съ вѣрными и благонадежными залогамъ, кои будущъ приняты въ обезпеченіе подряда на пшшую чашпъ онаго, а въ обезпеченіе задаточной суммы по количеству оной, кромѣ общесшвенныхъ опшъ дворянсшва поставокъ, которыя оснаюшся на одномъ довѣріи, сословію сему принадлежащемъ.

Подробное росписаніе, сколько въ какой магазейнъ должно поставишъ провіанша и кондиціи, будущъ объявлены при торгахъ.

Предварительно Инпендантское Управленіе именемъ Господина Главнокомандующаго Армією, объявляеш исправный плашежъ на сроки, безосстановочные приемы поставокъ и ошвращеніе всякаго рода припшсений.

Подлинное подписалъ: Генералъ Инпенданшъ 2-й Арміи, Юшневскій.

О Г Л О С З Е Н І Е.

Naskutek rozkazu Pana Głównodowodzącego 2gą Armią, Jenerała Kawaleryi i Kawalera Hrabiego Witginszteyna, ogłasza się od Intendencji tej armii.

1) W Izbach Skarbowych: Kijowskiej, Podolskiej, Ekaterynosławskiej, Chersońskiej i w Rządzie Obwodowym Bessarabii mają się odbywać targi, na dostawę dla wszystkich woysk 2giey armii, a mianowicie:

W Gubernijach:

	Mąki	Krup
Podolskiej - - -	94,000 четв.	8,812 четв.
Kijowskiej - - -	44,000 - -	4,125 - -
Ekaterynosławskiej -	18,000 - -	1,687 - -
Chersońskiej - - -	41,000 - -	3,843 - -
Bessarabskim obwodzie	92,000 - -	8,625 - -

Na te dostawy nazznaczają się terminy dla targow: 1szy dnia 15go, 2gi dnia 17go, 3ci dnia 19go, a przetargi dnia 22, 23, i 24go oktobra terażniejszego 1823 roku.

Na wyżej wymienione targi, które mają się odbywać, jak na wszystkie w ogólności магазyny, tak i częściami, wzywają się życzący z wier-nemi i niewątpliwemi ewikyami, które będą przy-jęte na bezpieczeństwo podradu na piątą jego część, a na zabezpieczenie summy zadatkowej podług jej ilości, prócz dostaw od zgromadzeń szlacheckich, które zostają na samey ufnosci, stanowi temu na-leżney.

Szczegółowe rozpisanie, wiele do którego ma-gazynu ma się dostawić prowiantu, i kondycye, będą objawione przy targach.

Poprzedniczo Administracya Intendencji i mieniem Pana Głównodowodzącego Armią, przy-rzeka regularną opłatę w terminach, przyuymowa-nie dostaw bez mitręgi, i oddalenie wszelkiego ro-dzaju trudności.

Autentyk podpisał: Jenerał Intendent 2giey Armii Juszniewski.

P e n s y a.

1 Pensya żeńska utrzymywana pod prze-wodnictwem JP. Kozłowskiej w Werkach, prze-niesioną została do Wilna. Utrzymywać się bę-dzie na Sawicz ulicy, w domu JW. Rzeczywiste-go Radcy Stanu i Kawalera Römera. Przyymo-wać się także na tę pensyą będą panny przycho-dzące.

О В Ъ Я В Л Е Н І Е.

1. Въ домъ подъ N. 1259 Госножи Полков-ницы Бендерской положонимъ прошиву бульвара Базильяновъ 1-й Остробрамской Часпи, опда-ешся кварпира въ аренду опшъ связнаго Михай-ла на одинъ годъ; въ коей покоевъ съ мебелями 4 переднія, подъ оными людская, пекарня, кухня ан-глинская, спижарня, склѣпъ и на дворѣ мѣсто для дровъ. Кварпиру сію можно видѣть ежедневно опшъ 8 часовъ ушра и до 6 часовъ вечера. Оце-нѣ узнать можно опшъ управителя дому.

1. W domie pod N. 1259, Pani Bender-skiej Połkownikowej, położonym naprzeciw bulwarow bazylińskich, iszey Ostrobramskiej części, wypuszcza się mieszkanie do najęcia od ś. Michała na jeden rok, w niém od frontu pokojow 4 z meblami, pod niemi stancya dla ludzi, pie-karnia, kuchnia angielska, śpiżarnia, sklep i na dziedzińcu miejsce na skład drew. Mieszkanie to można widzieć każdego dnia od godziny 8 zra-na od 6tey wieczorem. O cenie dowiedzieć się można od zarządzającego tym domem.

P o d r a d.

2. Dla Uniwersytetu Wileńskiego potrze-ba drzewa opałowego w długości polana $\frac{3}{4}$ łokcia sążni trzy arszynowych 1000, to jest: 500 sążni sosnowego i tyleż olchowego, na dostar-czenie takowego drzewa odbywać się będzie w Uniwersytecie publiczna licytacya w dniach 4, 5 i 6 września m. n. o godzinie 4 po po-łudniu. Każdy ktoby chciał należec do tako-wey licytacji, ma się stawić w Kancellaryi U-niwersytetu w terminach wyżej oznaczonych i przeyrzec warunki do kontraktu.

(podpisano) Sekretarz Felix Mierzejewski.

2. Dom JPanow Franciszka i samey Opit-zow małżonkow w Wilnie na Zarzeczu pod N. 566 położony z publiczney licytacji w dniach 3, 4, i 6, miesiąca septembra 1823 roku usku-teczniać się in fundo samegoż domu mającey, zostanie rocznie z daty 29 tegoż miesiąca sep-tembra zaarędowany, życzących przeto wziąć tenże dom w arędę, do licytacji na powyższe terminu jako delegowany z Magistratu wileń-skiego Urzędnik zapraszam. Dat roku 1823 miesiąca augusta 28 dnia.

Jan Buksza R. M. W.

O s w i a d c z e n i e .

2. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego Ptu Mińskiego. w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego oświadczenia, tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptu Mińskiego stronie rekwirującej jest wydany.

Roku 1823 miesiąca maja 26 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego, oświadczenie współ z naysolenniejszym manifestem, w imieniu W. JPani Leokadyi z Baczymalskich Borsukowey Czesznikowey Brzeskiej, przeciwko WW. JPanom Kazimierzowi Prottnk Podsejdkowi i Stanisławowi Sędziemu Gran. Ptu Ihum. Czarnowskim z następnego czyni się powodu: mąż żalcey Kazimierz Borsuk przez ostateczną testamentową dyspozycyą w roku 1812 julii 7 dnia sprawioną, a 22 do Akt Ihumeńskich wniesioną, z ogólnego majątku nazначzył, dla trzech córek na posag po rubli srebrnych 2,800 z summy na zastawie majątności Łohow opartej, z tym warunkiem, że po ustalym życiu żalcey, córki władnemi będą pozyskać ueterminowany dla siebie kapitał, a do czasu jej zeyścia, ogólny fundusz miał należeć do użytku żalcey, ani o odzyskanie posagu dopominać się córkóm nie dozwolono, oddając wszakże w zamęcie żalca obżałmu Stanisławowi Czarnowskiemu swą córkę W. Anielę Borsukównę, że znała bydz niedostarczającym fundusz zięcia do załatwienia zwiększających się potrzeb, jedyną zaś jej było intencyą uczynić pomoc córce i zięciowi do przyszłego w pożyciu utrzymania się, tym więc powodowana nie tylko zrzekła się dożywotniego rozrządu nad wymienioną summą i ona upewniła wydanym w roku 1820 apryla 7 dnia na imie obżałgo Kazimierza Czarnowskiego obligiem, ale nadto z własnego funduszu na wyprawę ofiarowała córce rubli srebrnych 600, skutkiem czego kiedy córka żalcey miała upewnionym swój fundusz, jej mąż dopełniając obowiązku obrzędem praw krajowych zabezpieczonego, przez wydany jednoczasowie reformacyyny dokument, upewnił żeniny posag, i wyprawę na części swego majątku Korytnica zowiącego się w powiecie Ihumeńskim położonego, obowiązując się w przeciągu trzech miesięcy przyznać wymienioną dla żony służyć powinna transakcyą, i zaręczył, że scheda dla niego z Korytnicy wypadająca, żadnym długiem obarczona nie jest; wierność jakowego zaręczenia tym więcej zdawała się bydz pewniejszą, że przy wydaniu reformacyynego zapisu byli obecni bracia obżałgo, to jest obżałny Stanisław, tudzież brat drugi rodzony Józef Ziemski Ptu Ihum. Kommis. i Kawaler Czarnowscy, a bardziey gdy sam Stanisław Czarnowski ręką swą własną kreślił reformacyyną dla bratowey wydającą się transakcyą; zamiast przyznania reformacyynego zapisu, po onego już nastaniu, zjawiły się w aktach Ziem. Ihum. później przyznane przez obżałgo Kazimierza Czarnowskiego dla różnych osób, a w rzedzie ich i dla obżałgo Stanisława Czarnowskiego obligi, za któremi ukazana wielość długu, że przewyższała wartość majątku, jako zaś obżał. oświadczył się upoważnić przyznaniem reformacyynego dla żony dokumentu, jej przeto stryy rodzony i pierwo exekwujący opiekę, jako obecny nastalych przy szluby transaktyw

i piszący się pieczętarzem do obligu na sumę posagową wymienionemu żalcey zięciowi wydanego, uczynił przed aktami właściwemi Ziem. Ihum. zażalenie przez zapisany manifest, o nieprzyznanie reformacyynego tranzaktu, wyświecił oraz, że oblig narubli srebr. 2,800 przez żalca obżałmu wydany zajmuje tylko sumę posagową. Skarga jakowa że była rzetelną, dla tego obżałny w opisanym do opłaty kapitału terminie, nie tylko nie pośmiał pretendować oddania tegoż kapitału, lecz nadto z odzyskanego za rok procentu zapisując na autentycznym pierwo do akt wniesionym obligu w roku 1821 pod czas kontraktów Mińskich kwietacyą, wyznał w oney, że przyymie procent od summy na posag żenie przeznaczoney. Była pewna żalca, że obżałny nie dopełniwszy przyznania reformacyynego zapisu, a przeto nie upewniwszy żeninego funduszu, nie zdeterminuje się pretendować wypłaty kapitału, ile że podobny dopominek nie opierałby się, ani na prawie, ani na słuszności, mimo to jednak dane przez obżałowanego Stanisława Czarnowskiego bratu swemu obżałmu Kazimierzowi perswazye, ośmielili jego ująć się korzystniejszey do odzyskania posagu spekulacyi, powodem czego ukrytym został autentyczny oblig, na którym zapisana kwietacya z oddania procentu świadczyła, że summa obligiem zapewniona oznacza fundusz posagowy żeniny i zarazem znalazło się zapisane o zaginieniu jakby obligu oświadczenie, przy którym, tudzież przy ekstrakcie obligu z akt wyjętym, kiedy napoczętym został przez obżałgo Kazimierza Czarnowskiego w Sądzie Ziemskim Mińskim proces, była w konieczności żalca dla obrony swey własney, tudzież dla ubezpieczenia funduszu córki, powołać do jednoczasowey rozprawy pieczętarzy do obligu piszących się ku stwierdzeniu tey pewności, że na rachunek obligu nie brała pieniędzy, ale wydała ony na upewnienie posagu córki, a gdy Sąd Ziemski Miński dołączył żalobę żalcey i powodem tego nazначzył dylacyą, obżałny w powtórny terminie niespodziewając się w rzeczy niesłuszney pod nieinteressowaną rozważą dogodney następności, zastanowił proces na ugodzie, w jakowey że nie przewidywał awantazu, bo żalca znaczną część kapitału córce swey W. Czarnowskiej, jako przez męża opuszczoney, opłaciwszy i restancyą teyże córce oddać oświadczyła się; dla tego więc obżałny zostawił prowadzenie processu doświadczeńszey obżałgo Stanisława Czarnowskiego determinacyi, a to przez uczyniony jemu obligu i processu napoczętego przelew. Wlewkonabywca przed ominioną trzykrólską kadencyą wyniósł był po żalca pozew, a gdy i ona stosownie do nastalogo wyroku powołała go swoją przed tenże Sąd żalobą, to ujęto ochoty wlewko biercy kontytuować proces, bo nawet nie przystąpił do rozprawy przy aktoracie, skutkiem dekretu ogodliwego zapisanym, ani przy aktoracie żalcey, owszem nawet na terażniejszą kadencyą nie dał pozwow, w przewłóce jakowey że jeszcze mogą formować obżałni nowe do dalszego przesładowania żalcey projekta, aby więc nikt od obżałnych Czarnowskich wymienionego żalcey obligu nienabywał, postanowiła ona wykazać nastanie tegoż obligu i niniejsze oświadczenie przez Gazetę Kurjera Litew.

do publicznej podać wiadomości ostrzegając, że jak sama jedna żalce córka jest właścicielką posagowej summy, obligiem obżałowanemu Kazimierzowi Czarnowskiemu wydanym, a przez obżałgo Kazimierza Czarnowskiego w sposobie przelewu bratu odstąpionym, tak jej żalca znaczną część opłaciwszy i z wypłaty mając wydaną prawną kwitacyą, i restancyą teyże córce wypłacić będzie obowiązany. Utego oświadczenia podpis następny. Takowe oświadczenie jako plenipotent podpisuję Andrzej Hlasko.

O zgodności z potocznym protokółem poświadczam. Leonard Bartoszewicz Z. P. Miń. Regent.

Wolno w Gazetach umieścić Pisarz Ziem. Ptu Miń. Tomasz Zołądz.

P o z e w.

2. ALEXANDER Pierwszy IMPERATOR Samowładny Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonemu Hilaremu Oborskiemu Podkomorzemu Ptu Mińskiego sukcesorowi zeszłego Tomasza Oborskiego, Kajetanowi Słizanowskiemu, Xięciu Ludwikowi Radziwiłłowi Sukcessorowi Xcia Antoniego Radziwiłła, Konstantemu Wołodźkowi Kommissyonierowi, sukcesorom Ignacego Wendorfa utrzymującym część tradycyi w Czasznikach po Paszkiewiczach, Mikołajowi Haydukiewiczowi b. Prezydentowi miasta Mińska, sukcesorom Xiężny Karoliny Radziwiłłowej, sukcesorom Grzegorza Olędzkiego, Joachimowi Kudzinowiczowi b. Adwokatowi Mińskiemu, starozakonnym Borucho wi Dawidowiczowi mieszkańcowi Czasznickiemu, Manzelowi Felteynewowi, Stawirejowi, Styczyńskiemu, oraz dalszym debitorom funduszu zeszłego Marszałka Wołodkowicza w ręku swym utrzymującym, Pozew edyktałny przed Sąd inekwitacyino-exdywizorski w dobrach Sielcu satysfakcyonować kredytorów tegoż Marszałka Józefa Wołodkowicza mający, z instancyi Ur. Wincentego Wołodkowicza Podkom. Ptu Wileyskiego Orderu s. Jana Jerolimskiego Kawalera, stopień zeszłego swego oycy Marszałka Wołodkowicza reprezentującego, z odwołaniem się do dowodów czasu sprawy złożyć się mających, a w szczególności wynosi się o to: iż obżałowani niektórzy sami przez się, niektórych zaś Antecesserowie, zawiniwszy Józefowi Wołodkowiczowi Marszałkowi Gubernskiemu Mińskiemu dość znaczne summy, gdy tych zszłemu swemu wierzycielowi nieopłaciliście, daliście przeto powód kredytorom tegoż Marszałka nieodbierającym satysfakcyi przyniesienia dopominku na Sądzie Głównym Wileńskim czasowego 2go Departamentu, jakoż z komportowanych od massy dowodów, tenże Sąd Główny przekonawszy się, iż w ręku obżałnych znajduje się summowny i dalszego tytułu fundusz, bonifikatę pretensyów kredytorskich stanowiący, wszystkich do odpowiedzi przed wyznaczonym Sądem inekwitacyino-exdywizorskim wyrokiem swoim w roku 1822 8bra 27 dnia ogłoszonym, zobowiązał, skutkiem czego żałujący chcąc zadość uczynić dla wierzycieli funduszu oyczystego, znajduje konieczną potrzebę powołania wszystkich obżałowanych przed Sąd w dobrach Sielcu jagitujący się i prosić nadewszystko dowo-

dów, jakie od massy oyczystey przyniesionemi będą, approbatty, mocą tych summ kapitalnych z procentami na każdym poszczególnie z obżałowanych debitorach i ich successorach, zaspokojenia, i na tych kredytorów niemających satysfakcyi zalokowania, wiościan niesłusznie przez obżałowanych Styczyńskiego i Stawireja zadzierżanych, na rzecz massy oddania, oraz decydowania tego, o co w sprawie proszonym będzie, salva melioratione tey żaloby.

Roku 1823 mca augusta 24 dnia Wożny niżej wyrażony świadczę iż tego pozwu kopią zgodną w zupełności z niniejszym autentycznym od JW. Wincentego Wołodkowicza Podkomorzego Ptu Wileyskiego i Kawalera orderu s. Jana Jerolimskiego, stopień zeszłego Józefa Wołodkowicza Marszałka Guberni Mińskiego reprezentującego po JWW i WW. Debitorów jako to: Hilarego Oborskiego Podkom. Mińsk., Kajetana Słizanowskiego, JO. Xcia Ludwika Radziwiłły, Konstantego Wołodzki, sukcesorów Ignacego Wendorfa, Mikołaja Haydukiewicza, sukcesorów Xiężny Karoliny Radziwiłłowej, Grzegorza Olędzkiego, Joachima Kudzinowicza, Star. Borucha Dowidowicza, Manzella Folteynowa, Stawireja, Styczyńskiego, oraz dalszych debitorów zeszłego Marszałka Wołodkowicza, wyniesionego przed Sąd inekwitacyino-exdywizorski w majątności Sielcu w Gubernii Witebskiej odbywać się mającey, do drzwi Sądowych Sądu inekwitacyino-exdywizorskiego przybiłem i do stanności wszystkich debitorów nieraz rzeczonego Marszałka Wołodkowicza przed Sądem w dobrach Sielcu odbywać się mającym, przez awizacyą Kur. Lit. wezwałem. Datt ut supra, Witalis Wosilewski Ptu Wileyskiego Wożny.

Roku 1823 augusta 24 dnia na Sądach inekwitacyino-exdywizorskich stawając osobiście JP. Wożny wyżej wyrażony Rellacyą Pozwu zeznał, świadczę Jan Weryha Sędzia Grodzki Zawileyski i Exdywizorski Prezydent.

Wolno drukować, Franciszek Billewicz Pisarz Grodz. Ptu Rosieñ. i Exdyw.

Oświadczenie.

3. Czytając oświadczenie czyli ostrzeżenie w Kuryerze Litew. N. 98 dnia 15 sierpnia 1823 roku, przez Annę Kozakowską Prezydentównę Ziem. Kowieńską umieszczone, zadziwić się trzeba, że W. Kozakowska poważyła się oczewistej prawdzie, pismami poświadczoney, zaprzeczać. W. Kozakowska wielorakie mając w mieście Wilnie interessa, zniewoloną była oblig na 3000 rubli srebr. w roku 1822 apryla 23 sobie od W. Ignacego Byczkowskiego wydany pusić na zbycie; przypadek zrządzik, żem z nią znajomość zabrała, i weszła w układ o nabycie tego obligu, dopełniwszy według umowy opłatę wzięłam w dniu 6 lipca 1823 przelew z temi wyrazami, po opłaceniu mnie summy przez W. Horehładowę, W. Kozakowska przez bilet zaprosiła do siebie WW. Swierżewskiego Sędziego, i Stanisława Hajewskiego Regenta Gr. Zawiley. i ich pieczętarstwem utwierdziła ten przelew, i mnie oddała. a że okazało się, że oblig był w zastawie u Stanisława Oziembły w 41 r. srebr. oddała więc mnie rewers Oziembły i W. Hajewskiego prosiła, aby wykupił oblig i mnie oddał, i

osobnie jeszcze do Oziembły pisała bilet: dla niebytności Oziembły, W. Hajewski nie mógł wykupić obligu, tym czasem Andrzej Jankowski krawiec, któremu W. Kozakowska była winna rubli srebr. 220, dowiedziawszy się o przelaniu obligu; wyjednał to u gospodyni Oziembły, że mu za rewersem antedatowanym wydała oblig u siebie w depozycie będący. W. Hajewski mając polecenie odebrać od Oziembły oblig, i mnie oddać, zaskarżył Jankowskiego do Policji, o podstępne wykupienie obligu; tymczasem W. Kozakowska po przelewie już to gotowizną, już to fantami nabrała na nowo u mnie więcej 1,000 rubli srebr. upewniając opłatę z należności od swych braci wypadającej, a że codzień brała pieniądze, lub o kupno różnych rzeczy prosiła, więc obligu żadnego nie wzięłam w pewność, że po obrachunku to dla mnie zostanie zabezpieczonym, kiedy zaś W. Kozakowska z Wilna oddaliła się na dni kilka, a Jankowski obligu nie zwracał, zaskarżyłam go do Policji, i w prośbie całą czynność z W. Kozakowską opisałam, a w tem przybyła W. Kozakowska do Wilna, i dowiedziawszy się o postępie Jankowskiego, biletem własnoręcznym dnia 23 julii pisany, prosiła W. Hajewskiego, aby oblig wydobył, i postąpił podług jey prośby, 6 julii zaniesionej to jest oddał Horehladowej. W. Hajewski przy podanej prośbie do Policji złożył ten bilet, w tém W. Kozakowska, znajdując prawniczą radę, postanowiła zażartować z mojej dobrej wiary, i zaczęła przemawiać, że jey za przelew nic nie dano, służyła jey do podobnego kroku okoliczność, że oblig nie był w moim ręku, wynosi więc pozew w dniu 29 julii zarzucając, że nic za przelew nie wzięła, że Hajewski zawiodł jey ufność, i wydał przelew bez pieniędzy, aresztowała oblig u Jankowskiego, który potem przeniesiony został do J. Pani Inczykowej. Dziwnem dla mnie było, ale ustało podziwienie, gdy się dowiedziała, że W. Kozakowska chlubiła się, że korzystny obrót na jey stronę wypadł, a w oświadczeniu swoim przez umieszczenie słów, tak też W. Horehladowę właścicielką wszystkiego obligu uczynić nie zdoła, nie mogąc ukryć prawdy wyznała, że do mnie należy oblig, tylko według jey mniemania nie wszystek, a to dla tego, że go nie mam w ręku moim. Taka jest kolej nabycia przezemnie obligu od W. Kozakowskiej, taka, jak się tu wyświeciła sztuczność jey w zamierzonym wycofaniu wlewu, w nieoddaniu obligu po wzięciu zań pieniędzy, i po nabraniu więcej tysiąca rubli srebrnych już po wydanym przelewie. Ktokolwiek czytać będzie to objaśnienie rzetelne, które obok własnoręcznych pism W. Kozakowskiej u mnie będących, mogą przysięgą stwierdzić, przekona się, że lubo W. Kozakowska potrafiła zmitrężyć dóyscie do rąk moich przelanego obligu, atoli własności mojej i praw do niego służących zatrzeć nie potrafi i nie znajdzie się nikt, coby ten oblig, jako do mnie należący nabywał i debitor ostrzega się, aby za onym mnie a nie komu innemu płacił. Bogumiła z Hrabów Strutyńskich Horehladowa Kolleska Assesorowa.

Roku 1823 miesiąca augusta 22 dnia, przed Aktami Grodzkimi Ptu Wileńskiego stawając

obecnie JW. Bogumiła z Hrabów Strutyńskich Horehladowa Kolleska Assesorowa, niniejsze oświadczenie do protokołu w pisać podała i w tymże protokule własną podpisała ręką, świadcząc. Regent Kazimierz Dauksza.

Ze takowy reproces w Redakcyi Kuryera Litew. może być umieszczonym i drukowanym świadcząc. Karol Romanowicz Sędzia Gr. Ptu Wil.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na domierzenie satysfakcyi kredytorów zeszłego Adama Ciechanowieckiego przeznaczony, w majątności Podbrzeziu w powiecie Wileńskim położonej zajmując się poruczoną sobie czynnością, dla niezupełnej gotowości stron procedujących, w terminie zamierzonym dnia 10 teraźniejszego miesiąca augusta sprawy do namowy wziąć nie mógł; lecz dla załatwienia wszelkich formalności, i dla odpisania replik używając stronom czasu, sądy swoje na dzień 12 miesiąca nowembra teraźniejszego 1823 roku odroczył, w jakowym terminie iżby strony nie wymawiając się żadną przeszkodą, ze wszelką gotowością zapoznani przed Sądem niniejszym stawały, pod warunkiem zapisania na niestawających amissyi zastrzega. Roku 1823 miesiąca augusta 25 dnia. Franciszek Paszkiewicz Sędzia Z. Osz. Prezydujący.

Ze takowe ogłoszenie może być w Kuryerze Litew. umieszczone świadcząc. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

List gończy.

3. W roku teraźniejszym 1823 augusta 5 dnia uciekł ogrodnik poddany JW. Gruzewskiego Chorążego Wiłkomirskiego Ignacy Czeszumski do majątności Dziewałtowa przynależny, w Powiecie Wiłkomierskim w parafii Dziewałtowskiej sytuowanej, mający lat 26, urody średniej, twarzy białej pociągłej, oczów błękitnych, włosów świątłych, chód powolny nieco pochyły, lewey ręki do roboty używa, umiętny pisma polskiego i nieco ruskiego, może mieć świadectwo fabrykowane, nawet przed ucieczką pożyczał pieczętkę cyfrową pod literą J. S., unioś z sobą frak sukna dobrego ciemno-zielonego, maytki czarne sukna dobrego, węgierkę obnoszoną sukna domowego białego z czarnemi potrzebami, szpancerkę i maytki sukna domowego białego, kaszkiet sukienny, kożuch obnoszony do stanu szyty, i pieniędzy do dziesięciu rubli. Jeśliby kto takowego zbiega poymał, aby raczył do dziedzica lub do sądowego miasta Wiłkomierza przystawić, zaco prócz wdzięczności odbierze nagrodę. Dat roku 1823 augusta 24 dnia. Ignacy Sabiniski.

2. Na dniu 3 miesiąca septembra 1823 roku w domu Uniwersyteckim w Wilnie pod N. 197 położonym, uskutecznić się będzie publiczna Licytacya rozmaitych meblów do własności JW. Rady Stanu i Kawalera Józefa Franka należnych, o czém jako Delegowany Urzędnik do Publicznej wiadomości podają. Dat 1823 augusta 29 dnia.

Jan Buksza R. M. W.

Wilno dnia 3 Września roku 1825 v. s.

Przedaż majątku ziemnego.

3 Za Dekretem stannym dnia 7 i w kontynnacyi 8 augusta idącego roku w Sądzie Ziemskim Kowieńskim na powodową instancją WWJPP. Adama Wieliczki Sędziego Gran. Wilkomier. Heleny Swolkieniowej Pisarzowej, Antoniny Kulwieciowej Sędziny Ziem. Kowień. Józefy Rostkowskiej w asystencyi mężów, i Doroty Wieliczówny, successorow po zeszytym do wieczności Joachimie Wielicze z WWJPP. Zuzanną z Jodkowskich matką, Praxedą z Bańkowskich synową i potomstwem oney Konstantym i Rudolfem synami Barbarą i Józefą Lawendowskimi, Johanną Jodkowską i dalszemi successorami zeszyłej Wiktoryi primo Burowey in post Wieliczkowej w porządku Kompetytorskim, między konsukcesorami, donatoryuszami i wszelkimi pretenzorami zakroczonym, dla jednoczasowej i wzajemney wszystkich stron satysfakcyi, skutkiem połączonych żalob i oświadczoney submissyi, ewinkującego wszelkie stosunki majątku Uszkopie zwanego, a attynencyami w powiecie Ko-

wień. położonego, wyprzedaż publiczna przez aukcyą, in fundo tegoż, w terminach 29 septembra, 6 i 13 mca oktobra biegingo roku, ostatecznie załatwić się mającą, przez delegowanego urzędnika spełniać się będzie; a dla wzajemnego między stronami poinformowania i wyswietlenia massy funduszu, kopii spraw dyllacya i komportacya dnia 1 mca 7bra tegoż roku przy aktach Sądu Ziem. Kowień. z 4ro niedzielną persystencyą wszelkich dowodów, z wolnym o urzetelnienie takowey circa principale negotium mówieniem, dopełnić się między stawającemi powinna, zadecydowana została, a po ułatwieniu tego w kadencyi następney Michalskiej ostateczna i oczewista rozprawa, bez nowych zapozwów, pod zakressem wieczney ammissyi na niestawających zadeklarowana, o jakowych skutkach Sąd Ziemski Kowieński przez niniejsze w Gazecie Narodowej ogłoszenie, osoby do funduszu pod konkurs idącego interessowane zawiadamia.

Antoni Domeyko Sędzia Ziem. Kowieński.
Dekretowy Regent Wincenty Swolkień.

P o d r a d.

3. Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo wzywa, chcących podjąć się dostarczenia do szpitalow wojskowych Grodzieńskiego i Bobruyskiego, jakichkolwiek z wyliczonych tu niżej artykułów i materyałów, ażeby przybywali do tej Kommissyi z prawnymi ewikoyami, na targi w niej przeznaczone dla szpitala Grodzieńskiego dnia 2, 5 i 7, a na przetargi dnia 12 nowembra terażniejszego roku; a dla Bobruyskiego na targi dnia 16, 19 i 22, a na przetargi dnia 27 tegoż nowembra

Tabella o potrzebney na rok ilości artykułów do jedzenia i picia i innych zapasow i materyałów dla Grodzieńskiego dywizyonnego szpitala, na dostawę których wzywają się zyczący do Kommissyi Wileńskiego Kommissoryatskiego Depo na naznaczone u niej targi.

Nazwiska zapasow i materyałów, na gatunki podzielonych.	Ilość zapasow potrzebna na jeden rok kładąc wzorowie.	Ceny podług której kupują się teraz staraniem gospodarskim przez dozorcę szpitala na assygnacye.	Rub. Kop.	
A. Krup owsianych	970 pudow	czetwierť 8 pudow	34	30
Soli	240 pudow	pud	4	50
Ślodu jęczmiennego	250 czetwierci	czetwierť	15	80
Miodu patoki	270 pudow	pud	20	—
Mąki pszenney	790 pudow	pud	5	—
Mąki owsianey	55 pudow	pud	4	—
Ulepu cukrowego	22 pudy	pud	20	—
Mydła ziarnistego (jadrowego)	210 pudow	pud	16	—
Stemienia konopnego	2 pudy	czetwierť	20	—
Krup jęczmiennych	180 pudow	czetwierť	17	—
Świec łojowych	90 pudow	pud	20	—
B. Mięsa świeżego	3,175 pudow	pud	4	80
Tłustości baraniey	2 pudy	pud	15	—
Sadła świnięgo	12 pudow	pud	16	—
Masła	10 funtow	funt	—	30
Oliwy	12 pud. 20 funt.	funt	1	30
Oleju konopnego czystego	90 pudow	pud	17	—
C. Kapusty kwaszoney półbiałej	1,440 wiader	wiadro	1	50
Burakow kwaszonych	1,600 wiader	wiadro	1	25
Zieleniny świeżey: kapusty, botwina, szocawiu i pokrzywy	250 pudow	pud	5	—
Mięty niemieckiey	17 pudow	pud	38	—
Cebuli zieloney	40 pudow	pud	5	—
Chrzastu w korzeniach	65 pudow	pud	4	25
D. Piwa	350 wiader	wiadro	1	75
Octu na sposób niemiecki	45 wiader	wiadro	9	—
— piwnego	200 wiader	wiadro	2	25
Spirytusu	20 wiader	garniec	15	—
Wina reńskiego portweyn	280 butelek	butelka	2	25
Gorczycy	1 pud 20 funtow	funt	—	45
Drożdży	100 wiader	wiadro	7	25
E. Mléka krowiego świeżego	30 wiader	wiadro	2	—
Jay kurzvch	3,750 sztuk	setnia	2	25
F. DREW jednopolannych	640 sążni	sążeń	7	—
— trzypolannych	350 sążni	sążeń	19	—

Tabela o potrzebnej na rok ilości artykułów do jedzenia i potrzebnych zapasów do Bobrujskiego wojskowego szpitala, na dostawę których wzywają się życzący do Kommissyi Wileńskiego Kommissaryatskiego Depo na naznaczone w niej targi.

Nazwiska zapasów i materyałów, na gatunki podzielonych.	Ilość zapasów potrzebna na jeden rok kładą wzorowie.	Ceny podług której kupują się teraz staraniem gospodarskim przez dozorcę szpitala na assygnacye	Rub. Kop.	
A. Krup owsianych	1070 pudow	czetwiert 8 pudow	22	23 ¹ / ₂
Soli	240 pudow	pud	2	50
Słodu jęczmiennego	170 czetwierti	czetwiert	15	—
Miodu patoki	240 pudow	pud	14	—
Maki pszenney	1470 pudow	pud	4	50
Maki owsianey	285 pudow	pud	4	45
Ulepu cukrowego	10 pudow	pud	13	—
Mydła ziarnistego (jadrowego)	100 pudow	pud	14	—
Siemienia konopnego	2 czetwierti	pud	1	65
Krup jęczmiennych	55 czetwierti	czetwiert	19	76 ¹ / ₂
Świec łojowych	90 pudow	pud	18	—
B. Mięsa świeżego	3,500 pudow	pud	5	—
Sadła	40 pudow	pud	10	—
Oliwy	12 pudow	pud	60	—
Ole u konopnego czystego	145 pudow	pud	12	—
C. Kapusty kwaszonej półbiałej	2,150 wiader	wiadro	—	80
Zieliny świeżey: kapusty, botwinia, szczyw i pokrzywy	240 pudow	pud	1	50
Mięty niemieckiej	13 pudow	pud	30	—
Cebuli zieloney	80 pudow	pud	2	28
Chrzanu w korzeniach	60 pudow	pud	4	—
Cebuli w główkach	110 pudow	pud	3	50
D. Piwa	680 wiader	wiadro	1	60
Octu na sposób reński	60 wiader	wiadro	13	81 ¹ / ₂
— piwnego	580 wiader	wiadro	2	30
Spirytusu	40 wiader	wiadro	26	70
Wina reńskiego portweyn	445 butelek	butelka	2	—
Gorzycy	5 pudow	pud	39	46 ¹ / ₂
Drożdży	730 garcy	garnc	—	97 ¹ / ₂
E. Jajek kurzych	300 sztuk	setnia	2	83
F. DREW jednopolannych	490 sa ni	sa ni	3	33 ¹ / ₂
— trzypolannych	330 sa ni	sa ni	8	75

Środkowej klasy Jachimowicz.
 Osney klasy Lunt.
 Sekretarz Bohdanow.
 Dziesiątey klasy Kastiljew.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski dekretem oczewistym Ziemskim Prużańskim dnia 11 Sbra 1822 roku zapadłym na rozdział majątku W. Adama Korzeniewskiego między jego wierzycieli przeznaczony, poruczoną sobie czynność w dniu 7 augusta roku idącego w majątności Paprotney w Powiecie Prużańskim położoney dziedzictwa W. Adama Korzeniewskiego uległej, rozpoczął między innemi początkowymi decyzjami wymiar majątku, administracją onego, oraz aktu kalkulacyi i weryfikacyi z posesyi tradycyjney majątności Paprotney najprzód od roku 1814 miesiąca juli 8 dnia do 1815 julii 29 dnia między W. Ignacym Buczyńskim byłym tradycyjnym possesorem a W. Adamem Korzeniewskim dziedzicem Paprotney od roku zaś 1815 julii 29 po termin zebrania się Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego między WW Alexandrem i Magdaleną z Wyrzykowskich Kiernożyckimi sukcesorami zeszyłej Anieli Arędtowey tradycyjney w stopniu W. Buczyńskiego za jego przelewem posesorki, a W. Korzeniewskim i kredytorami do jego funduszu zbiegającymi się przeznaczył, czas rozpoczęcia się wspomnianych aktów w dniu 15 gbra terażniejszego roku zadeterminował, i kontynuacją dzieła Exdywizyi do dnia 6 marca roku przyszłego 1824 odłożył, przez niniejszą zatem awizacją wzywa WW. Kiernożyckich, aby znaydywać się mogące u nich po śmierci zeszyłej Anieli Arędtowey objęte rejestra ekonomiczne, rachunki, kwity podatkowe i dalsze

papiery, ilość pobieranych intrat z majątności Paprotney okazać mogące, do Sądu zjazdowego na akta kalkulacyi i weryfikacyi do majątności Paprotney w dniu 15 gbra idącego roku zebrać się mającego reprodukowali i do tychże akt ze wszelką przystąpili gotowością, a ogólnie wszystkich kredytorów i pretensorów W. Adama Korzeniewskiego, ażeby w powtórny Sąd exdywizorskiego zjeździe, w dniu 6 marca roku przyszłego nastąpić mającym, z dowodami pretensyi ich usprawiedliwiającymi, i gotowemi pieniędzmi na opłatę cztero procentnych poszlin od poszukiwanych przez nich summ wypadającymi, niezawodnie stawili się, że oraz na przypadek nieprzystąpienia do akt kalkulacyi weryfikacyi stron do zdania takowych obowiązanych, rzeczony akta in contumaciam wyexdyowane zostaną, a w zdarzeniu niezłożenia przez kredytorów w przyszłym Sądzie Taxatorsko - Exdywizorskiego zjeździe w gotowiznie czteroprocentnych skarbowych poszlin, majątność Paprotna wedle zastrzeżenia dekretu ziemskiego prużańskiego, celem zebrania na ten obiekt funduszu, w posesyją arędowną przez licytacją wypuszczona zostanie, i nakoniec że kredytorom do exdywizyi nie stawiającym się amissya ich pretensyom zapisana będzie, ostrzega. Dat 1823 roku augusta 7 dnia.

Wolność wydrukowania tej awizacyi poświadczam Faustyn Lachowicz Ziemski Ptu Prużańskiego i Exdywizyi Prezydent.